

Folketingets Socialudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
post@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2024 - 8535

Doknr.
945757

Dato
10-12-2024

Folketingets Socialudvalg har d. 13. november 2024 stillet følgende spørgsmål nr. 147 (alm. del) til social- og boligministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 147:

"Vil ministeren kommentere henvendelse af 12/11-24 fra Stina Bargmann Toft, Nørager, om anbringelsessager og bortadoptioner, jf. SOU alm. del - bilag 69?"

Svar:

Jeg er opmærksom på, at sager om anbringelse og særligt sager om bortadoption generelt er svære og indgribende sager.

Ansvar for de sager, der behandles i kommunen, ligger i dag hos kommunalbestyrelsen. Kommunalbestyrelsen er derfor også ansvarlig for, at kommunens forvaltning fungerer tilfredsstillende. Og det mener jeg, er det rigtige sted at placere ansvaret.

Hvis man ønsker at klage over kommunens sagsbehandling er det derfor i første række til kommunens kommunalbestyrelse og borgmester, man skal rette henvendelse. Hvis man mener, at et barn i en konkret sag ikke får den støtte, som barnet har behov for, så kan man underrette Ankestyrelsen, som har mulighed for af egen drift at gå ind i sagen og pålægge kommunen at give barnet støtte.

I forhold til lovgivningen, kan jeg understrege, at en afgørelse om anbringelse altid skal udgøre en helhedsorienteret vurdering af de kriterier, der er fastsat i barnets lov. Dette sikres bl.a. ved, at kommunen skal iværksætte en børnefaglig undersøgelse, hvis kommunen overvejer anbringelse eller hvis et barn eller en ung har været udsat for overgreb eller der er mistanke herom.

Hvilke forhold, der er relevante at belyse i den børnefaglige undersøgelse, kan efter omstændighederne være barnets eller den unges udvikling, trivsel og adfærd, familieforhold, skoleforhold, sundhedsforhold, fritidsforhold og venskaber m.v. Som led i den børnefaglige undersøgelse kan kommunen beslutte, at iværksætte en forældrekompetenceundersøgelse, der er en psykologisk undersøgelse af et barn og barnets forældre med henblik på at afdække både det enkelte barns behov og forældrenes kompetencer i forhold til at imødekomme behovet. I det tilfælde skal undersøgelsen altid udføres af en autoriseret psykolog, jf. § 22, stk. 4, i barnets lov.

Med barnets lov, som trådte i kraft 1. januar i år, er der fastsat regler, som skal sikre, at barnet eller den unge sættes i centrum i de afgørelser, der træffes om

dem. Børn og unge med behov for særlig støtte har ret til indflydelse på de forhold, som vedrører dem. Det betyder ikke, at barnet eller den unge pålægges ansvaret for beslutningerne eller afgørelserne. Bestemmelsen betyder endvidere ikke, at myndighederne får pligt til i alle tilfælde at følge barnets holdninger m.v. Ansvaret for at sikre, at der træffes de nødvendige og relevante beslutninger og afgørelser om særlig støtte og hjælp efter loven ud fra barnets behov, påhviler entydigt de voksne omkring barnet.

Afslutningsvis kan jeg understrege, at når der træffes så indgribende afgørelser, som anbringelse og bortadoption udgør, er det særligt vigtigt, at kommunen sikrer, at både barnet, den unge og forældrene vejledes om deres rettigheder. Det gælder både i forhold til at klage, men også de muligheder for hjælp og støtte, der er fastsat i barnets lov. Kommunen skal således både vejlede om muligheden for og hjælpe med at finde en støtteperson for det anbragte barn eller den anbragte unge, ligesom de har pligt til at oplyse forældremyndighedsindehaveren til et anbragt barn eller en anbragt ung om deres ret til at få en støtteperson under anbringelsen.

Kommunen skal, udover at tilbyde forældrene en støtteperson, desuden træffe afgørelse om, hvorvidt forældrene har behov for anden støtte under barnets anbringelse uden for hjemmet. Kommunen skal træffe afgørelse om, hvorvidt forældrene skal have støtte eller ej, og i givet fald hvad støtten skal bestå af. Støtten skal så vidt muligt medvirke til at løse de problemer, som har været årsag til anbringelsen, med henblik på at støtte forældrene i at varetage omsorgen for barnet ved en eventuel hjemgivelse eller i samvær med barnet eller den unge under anbringelsen. Kommunen skal fastsætte en særskilt plan for støtten til forældrene.

Med venlig hilsen
Sophie Hæstorp Andersen
Social- og boligminister